

La Veu de Catalunya

5cent.

ANY 1er. NÚM. 57

BARCELONA: DIUMENGE 26 DE FEBRER DE 1899

EDICIÓ DEL VESPRE

DIARI CATALÀ D'AVISOS, NOTICIAS Y ANUNCIS
Redacció y Administració: Rambla de las Flors, 25.—Teléfono 152.
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
BARCELONA (Edició del vespre). 1 pta. al mes
ESPANYA. 4 ptas. trimestre
Paquet de VINTINGH NÚMEROS. 75 céntims
Anuncia, esquelas, remittits y reclams, a preus convencionals. Per l'edició del vespre s'admeten esquelas mortuorias fins a las sis de la tarde. Per l'edició del matí, fins a las dues de la matinata.

Anuncis del dia
La Mare de Deu de Guadalupe de Mèxic y Sant Valero, bisbe de Saragossa.
Santa de demà: Sant Baldomer, monjo y confessor, y Santa Otilia, matrona romana.
Quaranta hores: Acaban a la parroquia de la Mare de Deu dels Àngels y de Sant Anton Abat. S'exposa a las vuit del matí y se reserva a las sis de la tarde. Demà comensaran a la iglesia de la Mare de Deu de l'Ajuntament.
Cort de Maria: Fa la visita a la Mare de la Misericordia, en la iglesia d'en la dels Agonizants.
Demà a Nostre Senyora de Maig, a Santa Agnès, a la de la Pietat, en la Palau.
La Missa d'avuy: És de la Segona Dominica de Quaresma.—La de demà és de Sant Leandre, bisbe, confessor y doctor.

Observatori meteorològic de la Universitat.—D.^{re} E. Lozano.— 25 febrer
Hores d'observació: 9 matí; 3 de la tarde.—Baròmetre a 0 y al nivell del mar: 764.15; 763.20.—Temperatures: Màxima: 24.7 sol; 18.9 ombra. Mínima: ref.: 4.0; 7.1 ombra.—Termòmetre tipo: 19.4; 13.6.—Pluja en 24 hores: 0.00.—Aigua evaporada en 24 hores: 1.93.—Grans d'humitat: 74.4; 71.4.—Vents: Direcció: SE S.; Velocitat per 1er: 2.8; 8.0.—Estat del cel: Despatat.—Nivell: Classe: Cum.; Bruma.—Quantitat: 0.1.
Sortida del Sol, 6 h. 43 m.—Puesta, 5 h. 45 m.—Lluna plena: Sortida, 6 h. 0 m.—Puesta, 6 h. 08 m.

LA NENA

CONCEPCIÓ BARBARÁ Y VALLS

Ha pujat al Cel

Sos afligits pares don Lluís y donya Josepha, avis, don Miquel Barbará y don Joseph Valls é Ibern, avia, besavia, oncles, tías y demés parents, al participar a sos amichs tan sensible pèdua, los hi pregan se servescan assistir a la casa mortuoria, Bailén, 27, pral., demà dilluns, a las tres de la tarde, pera acompanyar lo cadavre a la parroquial iglesia de Sant Pere de las Puellas y d'allí al cementiri de Sant Andreu de Palomar.

No's convida particularment.

PASTILLAS MORELLÓ

Obren per inhalació y banyan tots los organs respiratoris los vapors antiséptics, antitarrals y antiasmáticos que deixan anar aixis que's fonen en la boca. Curan los refredats, tos, bronquitis, asma, dengue, catarrhs, ronquera, abscessos pulmonars, etcètera. Tenint una pastilla a la boca s'evitan los efectos nocivos del aire frot.

Farmacia del autor. Portal del Angel, núms 21 y 23

MOTORS DE GAS

usats, bons y baratos, se'n venen desde mitj cavall de forsa, fins a 15 cavalls. La persona que'n necessita algun pot dirigir-se a F. P.—CARRER DIPUTACIÓ, 218, 1.º

Lo port de Barcelona

ANTECEDENTS

Per los que creyem y hem cregut sempre que Catalunya necessitava una autonomia completa pera pòquer desenrotllar sa activitat y riquesa, no's extraña gens ni mica lo que succeeix ab l'assumpció de las obras del port de Barcelona. Las dificultats que troba la Junta pera l'aprobació de las obras projectadas, sas diferencias ab los facultatius, las trabas y impediments que'l comers y la navegació trovan en sas operacions de carga y descarga, lo caciquisme polítich que també ha fet presa en aquesta corporació, per desgracia de tothom; tot aixó y molt més encare, son per nosaltres conseqüències lògiques del centralisme, son una manifestació més d'aquesta llaga, d'aquest mal lletj que poch a poch ha anat invadint tots los recondes de nostra estimada Catalunya.

Pero a tal punt arriban avuy las imposicions del govern central per lo que's refereix a la junta d'obras del Port, la administració centralista es tan desastrosa, mata tantas iniciatives, impossibilita de tal manera la vida mercantil de Barcelona que des l'home mes indiferent en qüestions polítichs fins al centralista mes rabios, no podem deixar de malehir la gestió dels governs madrilenys si es que tenen interessos y han tingut de intervenir en qualsevol negoci que's relacioni ab lo Port.

Ens proposam tractar desindependentment aquesta qüestió, porque nosaltres que, posem per damunt de tot l'amor a Catalunya, creyem que's per ella d'un interès excepcional. Barcelona necessita per lo desenrotll cada dia creixent de sa industria y son comers un port bo y barat. Barcelona vol y te dret a volguerho, porque ho paga, que desapareguin las trabas que la administració madrilenya ignorant y venal li posa. Barcelona vol en fi que retornin los 7 milions de pessetas, recullits poch a poch per una administració honrada, llensats avuy per una disposició del centralisme en l'abim de las arcas del Tresor espanyol.

Pera posar més de relleu la injusticia, y perquè no dirho? mala fé dels governants, perméttimnos nostres llegidors fem una mica d'història, pognent aixis jutjar millor encara aquesta qüestió. En virtut del Real decret de 17 de Desembre de 1851 se transferí del ministeri de Marina al de Foment l'administració y servey de tots los ports de la Peninsula, establint los dos impostos de caràcter general anomenats de fondeig y de carga y descarga, quins productes debian aplicarse a la llimpiesa, conservació y demés obras dels ports; y al mateix temps autorisat al Govern pera imposar a petició de las Juntas de Comers; altrás de caràcter especial destinats exclusivament a las obras de determinats ports. Segons l'article 3.º del esmentat Real decret y lo 6.º del Reglament de 30 de Janer de 1852, ab lo producte dels expressats impostos, devian ésser costejats per l'Estat las obras y llimpiesas dels ports d'interès general, entre'ls que com es natural y aixis ho declara l'article 4.º del esmentat Reglament, s'hi comprenghé lo de Barcelona.

Pero eran de tanta importancia las obras que nostre Port necessitava, que va ferse especialment pera ell la ley de 30 d'Abril de 1856, en la que s'autorizava al Govern pera establir certs recàrrecs especials y s'manaba substar immediatament y comensar las obras necessaries pera perlongació del Moll del Est.

Mes com que aquestas disposicions no varen dar lo resultat que d'ellas se esperava, que coincidí ab lo sistema descentralisador que en materias de obras públics va introduir lo decret de 14 de novembre de 1868: lo comers de Barcelona va demanar la creació d'una Junta d'Obras del Port, y a aquesta petició va respondre lo Govern ab lo decret de 11 de desembre del mateix any. La Junta d'Obras del Port, segons aquell decret, se componia del governador, dos diputats provincials, dos concejals, dos vocals de la secció de comers de la junta d'Agricultura, Industria y Comers, quatre de la classe de comerciant y naviers, del comandant de Marina y del enginyer jefe de la provincia, tenia la missió, article primer, de acabar las obras del Port administrant ab aquell fi, los fondos destinats a las mateixas y realisar, en la forma que determinés, los empremtis necessaris si aquells fossin insuficients. Pera pòquer cumplir sos fins se posava a sa disposició las cantitats que'l Estat devia procedents dels recàrrecs estatuts per la ley del 56. S'autorisá

además a la Junta pera emetre obligacions, destinant al pago y amortisació de las mateixas: Primer: los recàrrecs autorisats pel article primer. Segon: lo valor dels terrenos que's guanyessin al mar. Tercer: los rendiments d'aquels terrenos. Finalment, l'Estat se sotragué del compromís que tenia de construir lo Port y que havia contret en virtut de la ley del 56, mes malgrat aixó se reservá la direcció técnica de las obras que va encarregar al ministeri de Foment.

Van completar l'organización y facultats de la junta lo reglament aprovat per real ordre del 1869, modificat per altre del 1870. Interessa en gran modo lo consignar que tant en lo reglament primitiu com en lo reformat, se consignava que'l nomenament del director facultatiu, quait fos persona diferente del enginyer jefe de la provincia, fora de la Direcció general d'Obras públics a proposta de la Junta d'Obras, de la que formaria part.

Altre dia exposarém las variacions que l'organización y facultats de la Junta han sofert desde sa creació.

JOAQUIM AGUILERA.

Notas políticas

Regeneració

Las asserveracions ó suposicions del senyor Sol y Ortega al Congrés han sigut sumament graves.

Sembla que'l senyor Sol ha dit: «...que se ha explotat la sangre del soldado...» El país... ha visto llegar los soldados «estropados, rotos, extenuados, inútiles, mientras que los generales y jefes han llegado como recién extraídos del «paseo. Los repatriados están en esta situación no por obra del tiempo ni por «obra del clima, sino por los rigores del «hambre... El oro sufre depreciación «por la reciente aglomeración de este «precioso metal... el país ha perdido la «fe también en el ejército.»

«También ha perdido la fe en la marina... Es probable, casi seguro, que el «Consejo Supremo de Guerra y Marina «sacordará que todos los jefes y oficiales «han cumplido con su deber pero... el «país entiende que nuestros barcos no «sean de recibo; ve en la administración «de la Marina evidente ineptitud; en los «últimos años ve gran número de irregularidades; que dentro de la Marina «española ha habido un Panamá.»

Ab aquestas graves asserveracions coincideix una divertida proposició del senyor Romero Robledo que's coneix que te als espanyols per ximples de solemnitat. Proposa que: Se deje a la Historia la crítica de los desastres y que a ell y als del govern s'els deixi restañar las heridas de la patria y levantarla, cerrar la puerta a la reacción y afirmar en primer lugar la libertad de conciencia.

EL INDIO

24, CARMÉ, 24

PREUS EXCEPCIONALS

Ja s'han rebut los géneros pera Setmana Santa en

LLANERIA Y SEDERIA

Madapolans, cotons y tela de Vich a meytat de preu

INTERESSANT ALS TRENCATS

Mols trencats no donan importancia a la trencadura que tenen porque no's molesta, conformantse ab portar un mal braguer que's es molt perjudicial. Donchs, com es sapigut, una trencadura ma tractada pot ocasionar importants alteracions al organisme humà, convertintse en graves malalties que posan en perill la salud y la vida del trencat. Pera evitar complicacions las eminencias mèdicas recomanan l'us indispensable del Braguer Optimo hermal Vies. Aparat verdaderament medicinal y electro magnètic ab Real Privilegi, pera aliviar y curar ràpidament la susdita malaltia. Molt de cuidado ab las falsificacions. Venda y aplicacions.

CASA VIVES.—Hores, de 9 a 1 y de 3 a 7.—Carrer Unió, 17, ent.

J. MARSANS ROF.—Valors y cupóns
Rambla de Canaletas, 2

Queda oberta la negociació de tots los cupóns vensuts y obligacions amortisadas dels ferrocarrils de Tarragona a Barcelona y Fransa.

«Vaya una conciencia, y un levantamiento de muros, y una cura...»

Si, si, allí que ell y altres diuen: deixem la feyna d'esbrinar y de corregir pera los nostres nets y vamos viviendo. «Qué mes volém!»

La culpa es negra

Parlant de la guerra ab los Estats Units y dels motius que contribuiren a que esclatés, diu l'Imparcial que la declará'l govern de Washington, al intimar al de Madrid que en lo pllasso de quaranta vuyt hores evaguessin las tropas espanyolas la isla de Cuba.

«Esta es una verdad que conviene repetir para que aquí no pretendan los hábiles arrojar las culpas de la guerra sobre tal partido, entidad ó persona.» (Nos sembla que se li ven l'orella al Imparcial). «Nosotros jamás hemos hecho cargo por esto al señor Sagasta, (quan no se'n fa a si mateix!) «si por no haberse apercebido a ella oportunamente» (y no haver escoltat al Imparcial, que be prou que l'avisava). «Pero en esto—el señor Salmerón lo dijo también con razón sobrada—la culpa mayor corresponde al partido y al gobierno que el señor Cánovas presidia.»

L'Imparcial s'espolia. Però per més que fassi, no conseguirá treure's las del cim tantas bolyas com l'arreglegaren en la polseguera ajudada a alzar per ell y sos companys. «Be prou que ho han confesat alguna vegada! «Todos tenemos nuestra parte de culpa.» O, en altres termes: Entre todos la mataron y ella sola se murió.

Servint al Rey

Quan el sargento Salgado aparegué a la porta de la companyia ab la correspondencia, l'aspecte de la sala, aquella sala estreta y llargurada, en la que els dos rengles de llits, arrimats a banda y banda, s'allunyavan en perspectiva—era'l d'un hospital buyt. Pels finestrals de la dreta, entravan los darrers raigs del sol ponent, que banyavan de tintas misteriosas tot aquell espai, en el que no arribava a veures de primer entuvi una ombra viventa.

Per aixó, el primer intent d'en Salgado fou entornarse: però de sobte s'adoná de que al cap d'avall de tot, hi havia tres homes, allargassats demunt de sos llits. Llavoras avensá, fent cruixir ab sas passas l'empostissat. Remoguts pel trontoll de las pedijadas, se redressaren amatents els que jeyan, y llevantes de una rebolada la gorra de quartel, se quedaren pal-plantats, com qui espera una ordre.

«Oiga cabot!—feu lo sargento.—A la orden de usted,—va dir tot acostantse l'alduit.

«Es de la sexta un individuo llamado...» Y afegí consultant lo sobre d'una carta que tenia entre'ls dits: «llamado José... Col... y... en fin: tome usted y lea.

«Coll y Puigventós,—llegí'l cabot.

Y en tant que un dels soldats, lluhint-li's ulls de goig, s'acostava pera pendre la carta, ajustá'l sargento boy fent una ganyoeta.

«Justo, eso es... Maldita gergal!...» Pregué la carta'l minyó; pujá d'un bot al demunt del seu llit; abastá la caixa de reglament, ne tragué cinch céntims que entregá al sargento, y mentres aquest s'allunyava rellintantse'l bigoti, esquiná la carpeta.

«Carta de casa?—va dirli'l cabot, al veure entre sas mans una llitruansa del Giro mltuo.

«Ja ho pots pensar... Que m'envihin diners...»

L'altre soldat, un andalús petitó y magrent que encara no havia descelós els llavis, s'acostá a n'en Coll, li posá una mà a cada espatlla, se'l mirá fixament, ab els ulls mitj clucs y torcent la boca cómicament, li preguntá:

«¿Hay copias... ó no las hay?»

«Si, home!—respondgué en Coll.

Y asseguentse en son llit, d'esquena a la porta, a fi d'arreglegar la escassa llum d'aquell sol que's colgava, emprengué la lectura... Lo primer de que li parlavan sos pares, era de la festa del poble, que devia tenir lloch al endemà y de la que ells no'n disfrutarian, puig la anyorament del fill volgut els hi amargava tots els goigs.

«Quin perfum de tristesa se'n desprenia d'aquellas frases mal girbadas, inseguras, degut un xich a la poca trassa y ux bon tros a las llágrimas que devian enterbolir els ulls del pobre vell que las havia escrites!... Era un perfum intens y de tal manera encomanadis, que encara en Coll no havia recorregut la primera cara del paper, ja's polsos li banyan desesperadament, la testa li bullia com si volgués esberllarse, li sotragava el cor a grans truchs y'l plor li entelava la vista.

S'aixugá'ls ulls el minyó, y acostantse a la finestra continuá llegint, abstret de tot lo que l'enroundava: tant, que no sentí las petjadas fermes del Ordóñez, el sargento de la companyia, un tipet atilad y en extrem polit per fora, ab ulls d'un color indefinit y de mirar esbarriat, com lo d'un boig. Ab tot y lo insignificant de sa figura, era un beneyt carregat de pretensions, de sensibilitat nula y de lo més peguissor, cridayre y ordonansist... «Prou que ho sabian tots els que tenian la desgracia d'haver anat a raure sota d'ell!

Per aixó'l cabot y l'andalús, aixis que l'oviraren, se tragueren ab moviment de automata'l casquet, quedant encarcats, rígits, els brassos aciatats tot al llarch del cos.

L'Ordóñez llambregá d'un cop d'ull tota la sala, y adonantse d'en Coll, que seguía llegint ab gran interès, retardá el pas, avensant de puntetas, igual que el gat quan sotja la rata.

El jove, que acabava la primera plana de la carta, desdobla'l paper y es disposá a emprendre la segona... «Quina sotragada'l feu extremir de cap a peus

al veure'l nom de sa estimada!... «La Mariagña...» confegí, tot pertorbat pel goig.

«Una terrible estrebada que sentí a abduas orellas, no'l deixá acabar. Instintivament, va girarse en rodó, a punt de abrahonarse ab el que aixis l'interrompia, siguiés qui siguiés.

«¿Sigués qui siguiés? Be fou aquet son primer impuls. Però 'ls galons daurats que lluhian en las mànigas d'aquell petit tirá, l'obligaren a llevarse la gorra y a quedarse pal-dret com una estatua.

«Er sargento ha perdit», digné lo andalús al cabo, de baix en baix.

«Leyendo la carta de la novia, ¿eh?» preguntá l'Ordóñez.—«¿Pues me gustal... Y viva el respeto a los superiores... y la disciplina... ¡A ver esa papel!

En Coll va estrényer la carta entre sos dits.

«¿No quieres soltarlo?... Pues ahora verás!

Y en tant que's disposava a treure la corretja, el minyó deixá caure la carta. L'altre la arpeggá, se dirigí al seu llit, cambiá'l capot per la guerrera de mecánica y es posá tranquilament a llegir aquellas frases rústegament tendras, dictadas per l'amor paternal.

Prop d'una hora mes tart, en Coll se estava estintolat d'esquena a una de las finestras, mossegant rabios son mocador, que tenia en una mà, en la que hi descansava la barba. Al costat seu hi havia l'Ordóñez, en la actitud de qui dona algún consell. S'havia ja fet fosc. La llum d'un trist fanal penjat al centre de la quadra, els hi enviava obliquament sos raigs, aclarint ab prou feynas llurs figures. L'altre soldat y el cabot havien desaparegut.

El cambi d'humor del sargento, se devia a que, essent certa la sospita del andalús, y enterantse aquell de que en Coll rebia diners, havia comptat totsegut ematellarv'nhi una part (ab el propòsit de no tornarli, s'entén), a fi de anar altre cop a probar fortuna. Després, havent vist per la mateixa carta que la estimada del minyó, cansada de esperarlo, s'havia casat, aprofitá la ocasió pera fèrsel sen ab manyaguerias.

«No te preocupes por eso,—li deya en aquell instant,—al fin y al cabo, ¡qué!... En volviendo tu al pueblo...»

Arrodoní la frase ab un gest acanallat, y no digué més, perquè entrá a la companyia l'andalús, que venia de cobrar la llitruansa per encàrrech d'en Coll.

Aquet va rebre 'ls diners ab indiferència y els allargá al Ordóñez, sense mirarlos.

«No, de ninguna manera ¡estés!... Son veinte pesetas!... Pues con la mitiad me basta... Y no pases cuidado, ¿eh? que te serán devueltos religiosamente.

S'embutxacá'ls dos duros, aná a posarse la roba de carrer y sortí.

«Buena,—feu l'andalús,—vamos a echar las lamparigas, ¿eh?»

«¡Apa, sí!—exclamá en Coll, com el qui pren de sobte una resolució:—Ves a buscar al cabo.

Y un cop l'hagueren trobat, se'n anaren els tres a la cantina, hont els va sorprendre'l toth de retyeta.

Al eixir d'allí, l'andalús saltava y brincava com una mona, empenyantse en volguer parlar catalá y diguent que havent complert lo servey, volia anarsen a Catalunya, pera ensenyar a aquelles mozas lo que era un hombre de valer... y de «circunscripción». En Coll caminava arrossegant els peus, renegant de baix en baix y parlant d'escañar «a n'aquella fleuma de la Mariagña y n'aquell Peretó remalehit que li havia presa.

«Hi haurá sanch a mitja cama!—remungava entre dents.

El cabot, que'l que conservava més serenitat, s'entrebanca una pila de vegadas tot passant la llista de retyeta.

Feya tres hores que havia retranyit per tots els passadissos y quadras del quartel el toth de silenci, un toth llarch y trist, que comensava vibrant y baixava després de to, fins que's perdia en l'ayre semblant a un feble sospir de llasament... Tots els soldats de la companyia, gejan, en sos llits fersils que estaven de guarda ó altres serveys consembants. La escassa llum del fanal, il·luminava ab tintas farfegues tots els indrets de la quadra. En l'espai s'hi creuavan dife-

LAS COMARCAS

La Selva

BLANES.—Passàren sense res de anormal les festes de Carnestoltes. La nota dominant d'aquelles varen ser les balls, alguns dels quals sobresortiren per lo número de disfresses que hi aplogaren i per lo bon gust que en els trajes dominava. Recordem entre ells, una colla de pagesos ab ses botes companyonys vestides de blanch, ab faixas ab les quatre barres, l'esclat de Catalunya a la faldilla i'l de nostra armada vila sobre'l turgent d'aquelles hermoses, orgullosas de portar demunt ses rissos l'ayrosa y escayenta barretina catalana.

Durant los días del Carnaval, en los collegis que dirigeisen los Pares de la Sagrada Familia, s'hi celebraren variadas funciones de teatro.

Ha prèss possessió de la escola municipal de noyas que ha obtingut en virtut de concurs d'ascens, la senyora donya Maria Calvo Pérez.

Li donem la benvinguda.

Lo dia 26 tindrà lloc en lo teatre del Primer Casino de Blanes, la representació de la comedia «Lo joch dels disbarats», posada en escena per uns quants entusiastas aficionats d'aquesta.

Lo primer diumenge de mars, en la societat «L'Aurora», s'hi celebrará la primera vetllada literari-musical, que promet revestir molta importancia.

Se parla ja de las professons de Setmana Santa, en particular de la que aquí coneixem ab lo nom de profess dels Dolores, a la que sembla vol donarse la importancia que tenia en altre temps.

La pesca es molt escassa. Los agricultors per ara estan contents del aspecte que presenten los camps.

Las industrias trabajan y se parla de la fundació de noves fabricas.

Nos alegrarém que aixis sia.

Camp de Tarragona

TARRAGONA.—Lo dia 27 del vincent mes de mars, se verificará en las Casas Consistoriales, la subasta para la venta de 3,290 metros de rails; lo dia 28, la subasta para la venta de 6,000 metros de rails y 15 jochs de guarniments peral servey de arrastre, y el dia 29 la subasta para la venta d'unes mil travessas, servint respectivament de tipo para las tres subastas las cantitats de 1,200, 560 y 200 pessetas.

L'Ateneu ha inaugurat aquest any la tanda de conferencias que tant renom li donan, y que tant contribueixen a fer pasar agradablement algunas vetllas en aquesta ciutat.

Esperém que aquest any, lluny de perdre lo caracter catalanesh que tenian semblants vetlladas, l'accentuarán més encara.

Continúan arribant repatriats d'aquesta ciutat y comarca. No cal dir en quin estat de salut arriban alguns d'ells.

Notas comerciales

Admetlla.—Tarragona, 22 a 29'50 duros; Mallorca, 20'25 a 29'75 los 41'90 kilos.

Tendencia flauca en aumant.

Arguendats.—Rectificats 40' corrents, 98 a 94 pessetas y superiores 96 a 98; destilats 35' de vi, 83 a 84; de brisa 71 a 72, y residuos 70 a 71, tots sense casco y per hectolitre.

Estacionats. Existencias reduhidas y pocs compradors.

Arrós.—Comarca 10 pessetas y Extremadura 9'82 l'hectolitre.

Poca demandada.

Blats.—Candeal Salamanca cap a 12 pessetas fanega. Nicolaieff, s'obindria cap a 16'25 pessetas y Walla-walla a 18'25 los 55 kilos.

Las existencias del extranger son moltas, puig han arribat 3,100 toneladas de Nova York, «dulsh» primera, y 2,820 kiloieff.

Blat de moro.—Superior Daanbi y Plata 10'25 a 10'75 pessetas los 70 litres. Se cotisa: Daanbi 15'17 a 15'35; Potti 13'92; Plata, 15'35; Estats Units, 13'92; Cincuantini 10'42 a 10'92 y Vinaroz 15 a 15'35 los 100 kilos.

Extranger abundant. Venda poch activa.

Bessas.—Extrangeras a 18'57 pessetas, Segarra a 19'25, Navarra a 19'25, Sevilla a 15'75, y d'aquesta comarca a 19'25 l'hectolitre.

Sostingudas, però poca venda.

Bacallá.—Noruech primera a 5 pessetas, y atrassat nominal, Islandia directe a 48, libre a 49, y petit a 40, Faró a 50, Escocia a 52, y francés Banco de 13 a 44 los 40 kilos.

Ferms.

Cafés.—De Puerto Rico, Hisenda esculit de 31 y 1'2 a 82 duros quintá, idem semi-esculit de 29 y 1'2 a 80 idem, Lustrat de 29 a 29 y 1'2 idem, Corrent-Cuba de 25 y 1'2 a 26, altres procedencias de 25 a 27 y 1'2 segons classe.

Cacaos.—Caracas superior de 16 a 17 sous lliura, idem primera de 14 a 15 idem, Guayquil Arriba de 11 sous 8 diners a 11 sous 10 diners, Balao de 11 sous a 11 sous 4 diners, Fernando-Póo de 9 sous a 9 sous 6 diners.

Encalmats. Tendencia baixa.

Cera.—Gropa del país, de 3'50 a 3'67 pessetas kilo.

Cuyros.—Poch s'ha fet en la càrrega del

vapor «Sicilia», arribat anteriorment del Plata, puig apart de 1,470 taraguyans qu'han passat a la especulació, s'ha llugat d'emmagatzem lo domés ab tot y haver-se presentat compradors a plassa, degut a la fermesa revelada pels receptors, per ser limitadas las existencias de que disposan y per l'aument de dificultats que la carestia en lo Plata oferia para reposarlos. A derrera hora han cambiat de má 2,000 corrents bons, cap a 44 lliuras lo quintá, havent adquirit la curtió, entre altres vendas menos importants, 800 cordaleros superiors, 2,000 enterrios y 500 Buenos-Ayres, y 2,000 enterrios y tucumans, a preus reservats.

Civada.—Comarca 10 pessetas. Extremadura 9'82 l'hectolitre.

Cotons y carbons.—Véjantse las notas diarias.

Favas.—Extremadura de 16'52 a 16'42 pessetas. Comarca 16'42; Andalusia 16'75, y Mallorca 21'42 los 100 litres.

Alguna existencia. Venda regular.

Canyellas.—Ceylan superior a 32 rals kilo, núm. I a 29 id., II a 28 id., III a 27 id.—Vendas encalmadas.

Fayóns.—Italia 16'60 pessetas, Andalusia 16'75 a 17'12, Mazagán 17 y Comarca 16'75 a 17'12 l'hectolitre.

Regulars existencias. Sostinguts.

Farinas.—Per cilindres: Blanca extra 42'66 a 43'26, superfin 1.ª 40'86 a 42'06 y número 2 de 37'86 a 38'46; Foras extra 42'00 a 42'57, 1.ª superfin 41'46 a 42'06 y número 2 de 39'06 a 42'26, per 100 kilos sense consums.

Prens poch sostinguts. Vendas pocs.

Garrofas.—Al detall: Vinaroz negra 15'47 pessetas, rojas 11'57, Mallorca 12'60 a 12'80, llibsa 14 y Portugal 12'75 a 12'72 los 100 kilos.

Mongetas.—Cocoblanch 38 pessetas, Hamburg 37, Cocorosa-Odessa 35'50; Bayla 26, Moldavia 31'50 a 32, Galaty 2'50 a 30, Perlas 30'50, Valencia 39'50 los 100 kilos.

Olis.—Véjantse las notas diarias.

Pebre.—Singapore de 15 l'2 a 15 l'3 rals kilo, Tellichery de 14 l'2 a 14 l'3 rals kilo.

Encalmats. Prens sostinguts.

Sigróns.—Mazagán, primera, a 35 y segona a 31'50 pessetas.

Andalusia, 31 a 39 y Castilla 80 a 152 los 100 kilos.

Vins.—No hi ha variació. Se sostenen los preus.

Encalmada la venda para América.

Sucres.—Refinats: Tallat superior, de 60 a 60 l'2 rals arroba.

Piló, de 57 l'2 a 58 idem idem.

Tarrós y granulated, de 55 a 57 idem idem segons classe.

Molt fermes.

Peninsulars: Tarrós y fi, floret, de 54 l'2 a 55 idem idem.

Blanquilla, primera, de 52 a 52 l'2 idem idem.

Blanquilla, segona, de 51 a 51 l'2 idem idem.

Centrifuga, primera, de 50 a 50 l'2 idem idem, segons classe.

Meritat excitat. Tendencia alsa.

Antillans: De Cuba, centrifuga, de 45 l'2 a 46 rals arroba.

Mel, de 43 l'2 a 44.

De Puerto Rico: Centrifuga, de 49 l'2 a 50 idem idem.

Tendencia alsa.

VARIETATS

Lo gran caminador

—Ola, noy, quant de temps sense veure't... ¿Que't fas?

—Be, ¿y tu?

—Jo he... Ja sé que heu tingut un noy.

—¿Are te n'adonas? Si ja te un any y mitj.

—¿Que dius are? ¿Donchs digas que ja deu caminar?

—¿Jo ho crech! Ja fa tres mesos que camina.

—¿Barragol! Donchs digas que deu ser ja molt llyu.

Lo despertar del negre

Va arribar un pagés al hostal y va demanar quarto.

—No'n tinc cap de buyt—va dirli lo hostaler.—Tots están presos. Sols hi ha un quarto ab dos llits, dels quals no n'hi ha mes qu'un d'ocupat.

—Y es bona persona 'l que l'ocupa?

—Oh! sí: de tota confiança.

—Donchs, ja que no hi ha mes remey... Y anaren cap al quarto. L'altre ja era al lit.

S'hi atensá 'l sobrevigant y torná enrera espantat. ¿Lo qui joys al lit era un negre!

—Jo no dormo aquí. Jo no dormo ab un negre—digué resolt lo pagés.

—Pero veniu aquí, home; si es un subjecte de be a darta cabal.

—Pero es negre.

—Donchs hauren de dormir al carrer.

Aixó posá sobre sí al consternat pagés qu'a la fi acceptá'l lit.

Perol negre, que tot ho havia sentit, feu l'adormit y va pensar: Ta me la pagava!

A mitja nit s'aixecá'l negre. L'altre dormia com un beneyt. Lo negre agafá un tap de suro, lo cremá, y ab lo suro cremat emmassará tota la cara del pagés que quedá com un negre.

A la sis trucaren al quarto para ordir al pagés qu'havia de sortir de bon mati. S'aixecá'l pagés y s'atensá al mirall para rentarse. Y al mirallí exclamá:

—¿Qu'animals! ¡Te! ara han cridat al negre en compte de cridar-me a mi.

Y se'n torná al lit.

SENTENCIAS

Cosas hi han que fan olor, d'altres n'hi ha que fan pudor.

ENDEVINALLAS

Ma testa daurada val molt mes que l'or; me tallan las camas, me molen lo cos.... y jo dono vida a quim don la mort.

TARGETA

Rosa Yasel y Les

ROBA.

La solució dema

Soluciones a las endevinallas d' ahir

LA NOU.

LA VIDA.

Al geroglífich

QCA ENTRE CAMAS.

Espectacles

Gran Teatre del Liceo.

1909.—Vist grans concerts baix la direcció eminent mestres Orick, Colonne, Haena y J. Mertons. Continúa obra de costum y baix los agients premsa a las 10.00.

Palcos principals y plateas sens entradas a 250, 100, 50, 25, 10, 5, 2, 1, 0.50, 0.25, 0.10, 0.05, 0.02, 0.01.

Palcos tercors ab entradas personal ab entrada, a raho cada entrada de 25 idem. Silons de pati, aniteatro y tercer palcos, a raho cada entrada de 25 idem.

Als senyors abonats de la temporada se les reservan las respectivas localidades a las 25 del corrent.

Teatre de Novetats.

Compagnia de célebre artista Teresa Mariscal.—Ayer tarde, a las 8 y 10 de la noche, se representó en tres actos de Sardan Divorciana. La comedia de nou. Vill d'abona. La comedia de las Camellas.

Iluns, Dia de Moda Fedora. Se despatxa en comptaduria.

Teatre Catalá.

Roma.—Ayer domingo, a las 8 y 10 de la noche, se representó en tres actos de Sardan Divorciana. La comedia de nou. Vill d'abona. La comedia de las Camellas.

Iluns, Dia de Moda Fedora. Se despatxa en comptaduria.

Eldorado.

Teatre de Catalunya.—Ayer tarde, a las 8 y 10 de la noche, se representó en tres actos de Sardan Divorciana. La comedia de nou. Vill d'abona. La comedia de las Camellas.

Iluns, Dia de Moda Fedora. Se despatxa en comptaduria.

Nou Retiro.

Ayer domingo, a las 8 y 10 de la noche, se representó en tres actos de Sardan Divorciana. La comedia de nou. Vill d'abona. La comedia de las Camellas.

Iluns, Dia de Moda Fedora. Se despatxa en comptaduria.

Tivoli.

Ayer, dos grans funciones.—Ayer tarde, a las 8 y 10 de la noche, se representó en tres actos de Sardan Divorciana. La comedia de nou. Vill d'abona. La comedia de las Camellas.

Iluns, Dia de Moda Fedora. Se despatxa en comptaduria.

Granvia.

Ayer domingo, tarde y noche, se representó en tres actos de Sardan Divorciana. La comedia de nou. Vill d'abona. La comedia de las Camellas.

Iluns, Dia de Moda Fedora. Se despatxa en comptaduria.

SERVEYS DE LA COMPANYIA TRASATLÁNTICA DE BARCELONA

LÍNEA DE LAS ANTILLAS NOVA YORK Y VERACRUZ

Combinació a ports americans del Atlántich y N. y S. del Pacífich

Cada mes surten de Barcelona y de Cádiz, vapors para Las Palmas, Puerto-Rico, Habana, Progreso y Veracruz y además ab trasbord para la litoral de Puerto-Rico, Cuba y Estats-Units.—La carga s'admet fins a dos dias aPans de la sortida.

Línea de Filipinas.—Cada mes surten de Barcelona vapors para Port-Said, Adén, C. Imbo, Singapore y Manila.—La carga s'admet fins a la vigilia de la sortida.

Línea de Fernando Poo.—Cada mes surten de Barcelona y de Cádiz vapors para Las Palmas, ports de costa O. de Africa y golf de Guinea.

Servicy de Tànger.—Lo vapor «Joanquín del Plágo» surt de Cádiz los dilluns, dimecs y divendres, para Tànger, Algeciras y Gibraltar, retornant a Cádiz los dimars, dijous y dissabtes.

Para más informes en Barcelona, Ripoll y Comp, Pla de Palaco, cantó al carrer de la Marquesa.

VAPORS TRASATLANTICHS de Pinillos, Izquierdo y C.

Sortidas fixas para las Antillas, Mejich y Estats-Units

Para Puerto-Rico, Habana, Cienfuegos y Veracruz

Sortirá a la segunda quinzena de febrer lo vapor

CATALINA

Admet carga y passajeros para ports catalans y ab trasbord a Veracruz, donantme coneixement directe para Turpa, Frontera, Campeche, Progreso y Coahuila.

La carga se reb en lo tinglado de la Companyia (moll nou). Consignatari: Román Bosch y Alsina. Plassa d' Antoni Lopez, 15, principal.

VAPORS DE TINTORÉ Y C.

PERA LIVERPOOL

Sortirá lo dimars, 28 del corrent, lo vapor espanyol

TURIA

En capít don Francisco Talladas, admetent carga y passajeros.

Se despatxa en lo passatge del Comerç, 1 y 3 pral.

Agents d'Aduanas, senyora Vda. de Orilla, Cert, Crens y Domenech, S. en C., carrer del Parquís, núm. 5, baixos.

ULLS DE POLL Y DURICIAS

se curan desseguida usant lo

¿Voleu possehir l' Art de Tallar?

Visiteu l' ACADEMIA UNIVERSAL DE TALLAR Y CONFECCIONAR

del antich y acreditat

Sistema CUXART

autorizada per lo Govern de S. M.

Tall Parisiè, Inglés y l' anomenat de Sastre

18 anys de existencia y de resultats positius

CORTS, 217, 2.ª, 1.ª

Aygua Minero-Medicinal Natural de la Font

—PURGANT—

RUBINAT-LLORACH

20 ANYS D' EXIT UNIVERSAL

Superior a todas las ayguas cloruradas y magnesiadas

BROLLA de la mateixa den: NO ES DE POU, com ho son moltas de sas similars. Unica que purga immediatament a petitas dosis y sense irritació.

Combat maravellosament todas las malalties del aparato digestiu.

S' emplea particularment para corregir las malalties següents: Constipació, emsonera de ventre, infarts crónichs del fetje y melsa obstruccions viscerales, desordres funcionals del ventrell y budells, febres y dipòsits biliosos, febres tifoides, congestions cerebrals, afeccions herpéticas, febre grega, escrófalis (tumors fets), obesitat (grosaria), etc.

Exigir sempre en las ampollas la etiqueta groga, portant aqdest escut ab lo nom de Rubinat, la firma y rubrica del DR. LLO-RACH en lo coll de las mateixas.

Se ven en todas las farmacias, dipòsits d' ayguas minerales y droguerías al engrós.

Administració y oficinas: Corts, 288, entressol.—Barcelona.

¡Fora pel moixí!

Los POLVOS COSMETICHS DE FRANCH treben un poch minutu lo pel de qualsevol part del cos, mata ses arrels y no torna a surtir. No irrita l' ecia. Aquest depilatori es quíssim y en las senyoras que tingan pel moixí (vello) a la cara y braços, perquè ab ell poden destruílo.

Un pos: 2'50 pessetas. S' envia certificat per correu, al per endavant se reben 2,50 pessetas en llibras de giro mútuu o en sellos de correu.

FARMACIA BORRELL

Comte del Assalt (carrer Nou), núm. 52, BARCELONA

Finca

A la costa de ven. Rahó Pasatge

Madoz, núm. 5, primer pis, de 9 a 12

TALLER D'ENQUADERNACIONS

DE TOTES CLASSES

de RAMON FRANCH, Carrer Boig, núm. 23

Enquaderacions solides y económicas

Avisant se passa a domicili

##